

Drsalci na ledu. (M. Jama.)

Knez Ljudevit.

(Zložil A. Hribar.)

(Dalje.)

Pod grajsko lipo.

Kresnik segrel je dolge dneve,
In solnčni bog močno pripeka;
Čim dalje bolj se v Krki voda
Usiha v strugi in uteka.

Krčanje brusijo že kose
In srpe brusijo za žetev,
Pometajo žené si govno
Za mlatvo že in žitno metev.

Kako so srečni pač Slovenci,
Če jih ne moti boj viharni:
Pri delu so doma in v polji
Skrbní in neutrudno marni.

Če morajo pa v meče lemež,
V bodala črtalo kovati,
Sovraga od mejé poditi,
Ne morejo poljá orati.

In v vojski pač se kri preliva,
In plene plenijo bogate,
A vplenjeno se brž povžije,
Če ni domá pšenice zlate.

Stoji pred krškim gradom lipa,
Pod lipo miza, beli stoli,
In na stoléh junaki trije
Ob svetli mizi na okoli.

Domači knez je, Varna stari,
In Svitozor je, knežič mladi,
In veliki župan posavski,
Knez Ljudevit je zalobradi.

Junakom vrlim Diva dvori,
Donaša iskrega jim vina,
Z jestvinami možakom streže,
Kar slastnejših imá grajščina.

Besedo govori junaško
Junaški Ljudevit Panonec:
„Da boj imamo, Varna, znadeš,
Kaj meniš, kak bo vspeh in konec?”

Sicer imam mož mnogo hrabrih,
A večji broji so sovraga,
In mnogo psov — pregovor pravi —
Medveda kosmatinca zmaga.

Z menoj so hrabri Timočani
Guduščene si čem dobiti;
Če pridobim še Korotance
S teboj, potem smo zmagoviti.

In Varna, ti se bodeš čudil,
Glej z Gradeža še Fortunata,
Možá kristjanom patrijarha,
Zaveznika imam in brata.

Skrivaj poslál mi je zidarjev,
Da utrujem si gradove,
In trdno na moža zaupam,
Pomoči čakajoč njegove.

Ker studi možu se početje
Okrutnih Frankov med Slovenci,
Oteti hoče rok nasilnih
Slovenski rod po vsaki ceni.